

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoP/68/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7622200643
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Tobiašová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:7622200643.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Tobiašovej a členiek senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Elišky Har Tzvi v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: R. V., N.. XX.XX.XXXX, a R. V., N.. XX.XX.XXXX, obidve bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny B. N. M., deti rodičov: matka B. S., N.. XX.XX.XXXX, C. A. B. N. M., K. X, a otec D. V., N.. XX.XX.XXXX, C. A. R. Ý. S., M. H. XX/XX, zastúpený JUDr. Jiřím Martausom, advokátom so sídlom Liptovský Mikuláš, Ul. 1. mája 113/19, v konaní o návrhu matky na úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 6P/30/2022-52 zo dňa 17.06.2022 v spojení s opravným uznesením č.k. 6P/30/2022-85 zo dňa 07.08.2023 a v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 6P/30/2022-93 zo dňa 21.08.2023 takto

rozhodol:

- Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením a dopĺňacím rozsudkom vo výrokoch II. až VI.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Predmetom konania bol návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, ktorým matka žiadala zveriť mal. R. a mal. R. do jej osobnej starostlivosti a aby súd zaviazal otca povinnosťou prispievať na výživu mal. R. sumou vo výške 100 eur mesačne a na mal. R. sumou vo výške 100 eur mesačne. Matka nežiadala upraviť styk otca s maloletými deťmi.

II. Obsah napadnutých rozhodnutí

2. Okresný súd Spišská Nová Ves ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“ alebo „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom, opravným uznesením a dopĺňacím rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

„I. Súd schvaľuje rodičovskú dohodu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k mal. deťom v časti zverenia a zastupovania k mal. deťom: R. V., N.. XX.XX.XXXX a R. V., N.. XX.XX.XXXX v tomto znení:

Z v e r u j e sa maloletý R. V., N.. XX.XX.XXXX a maloletá R. V., N.. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená a povinná maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach.

II. Otec je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletého R. V., N.. XX. XX.XXXX výživným vo výške vo výške 100,- eur mesačne a na mal. R. V., N.. XX.XX.XXXX vo výške 90 eur mesačne, počnúc od 09.02.2022 do budúca, ktoré výživné je otec p o v i n n ý uhrádzať k rukám matky vždy do 20. dňa v mesiaci vopred.

III. Dlh na výživnom na maloletého R. V., N.. XX.XX.XXXX za obdobie od 09.02.2022 do 31.05.2022 vo výške 371,43 eur a na maloletú R. V., N.. XX.XX.XXXX, za obdobie od 09.02.2022 do 31.05.2022 vo výške 334,29 eur je otec p o v i n n ý splácať v mesačných splátkach vo výške 40,- eur popri bežnom výživnom, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky od právoplatnosti tohto rozsudku, s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky na dlžnom výživnom sa stáva splatný celý dlh na výživnom.

IV. Otec je o p r á v n e n ý stretávať sa maloletým R. V., N.. XX.XX.XXXX každý párný týždeň v roku v čase od soboty od 9.00 hod. do 11.00 hod. a v nedeľu od 15.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že v čase určenom ako začiatok styku je otec oprávnený si maloleté dieťa vyzdvihnúť v mieste bydliska matky, a matka je povinná maloleté dieťa na stretnutia s otcom riadne a včas pripraviť a v čase určenom ako koniec styku je otec povinný maloleté dieťa matke v mieste bydliska matky riadne a včas odovzdať.

V. Otec je o p r á v n e n ý stretávať sa maloletou R. V.Č., N..XX.X.XXXX každý parný týždeň v čase od soboty od 9.00 hod. do 11.00 hod. s tým, že v čase určenom ako začiatok styku je otec oprávnený si maloleté dieťa vyzdvihnúť v mieste bydliska matky, a matka je povinná maloleté dieťa na stretnutia s otcom riadne a včas pripraviť a v čase určenom ako koniec styku je otec povinný maloleté dieťa matke v mieste bydliska matky riadne a včas odovzdať.

VI. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

VII. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3P/141/2020-17 zo dňa 20.7.2020 v časti úpravy výživného vo vzťahu k mal. R., ako aj vo veci úpravy styku s mal. R..“

3. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 24 ods. 4, § 25 ods. 1, 2, 3, § 26, § 28 ods. 2, § 43 ods. 1, § 62 ods. 1-5, § 63 ods. 1, 2, 3, § 65 ods. 1, § 71 ods. 1, 2, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3, zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“); čl. 3 ods. 1, čl. 9 ods. 3, čl. 12 ods. 1, 2 Dohovoru o právach dieťaťa; čl. 4, § 111, § 121, § 2 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“); § 231, § 232 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

4. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal, že v otázke zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti matky a zastupovania maloletých detí rodičia na pojednávaní dňa 17.06.2022 uzatvorili rodičovskú dohodu, podľa ktorej sa rodičia dohodli a navrhli súdu schváliť v znení, že mal. R. V.Í. a mal. R. V. sa zverujú do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená a povinná maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach. Súd dospel k záveru, že navrhovaná rodičovská dohoda je v súlade so záujmami maloletých detí, preto ju v celom rozsahu schválil.

5. Pri výške výživného na maloleté deti súd vychádzal z majetkových a príjmových pomerov oboch rodičov. Matka v čase podania návrhu a v čase vyhlásenia rozsudku je na rodičovskej dovolenke, jej príjmom je rodičovský príspevok vo výške 383,80 eur a prídavky na dieťa vo výške 51,76 eur. Výdavky deklarovala predovšetkým na úhradu za stravu, plienky, oblečenie, obuv a u maloletého R. aj úhrady poisťného vo výške 25 eur mesačne. Matka býva spolu s maloletými deťmi u svojich rodičov, ktorým prispieva na chod domácnosti vo výške 200 eur mesačne. Otec je toho času zamestnaný v spoločnosti F. E., B..T..Y.. a jeho priemerný čistý mesačný príjem za obdobie od 04/2021 do 03/2022 bol vo výške 310,83 eur, pričom v mesiaci február 2022 bol otcovi vyplatený daňový bonus na deti vo výške 557,28 eur. Otec denne pracuje len od 9.00 hod. do 13.00 hod., t.j. 4 hodiny denne. Otec uviedol mesačné výdavky vo výške 200 eur za nájom bytu a 10 eur za mobil.

6. Súd pri rozhodovaní o výške výživného na maloleté deti vychádzal zo zásady potenciality príjmov, nakoľko na strane otca nezistil také dôvody, pre ktoré by otec nemohol pracovať aspoň 8 hodín denne, t.j. na plný pracovný úväzok a taktiež vykonávať lepšie platené zamestnanie, ktoré by bolo zlučiteľné s otcovým vzdelaním a s prihliadnutím na jeho schopnosti a možnosti na trhu práce. Nečinnosť otca

podľa názoru súdu ohrozuje dosiahnutie takého príjmu, ktorý by postačoval nielen na uspokojovanie jeho potrieb, ale predovšetkým potrieb jeho maloletých detí. Súd vychádzal pri určení výživného na maloleté deti zo sumy minimálnej mzdy, ktorá je v súčasnosti vo výške 646 eur (v čistom 525,65 eur) mesačne a sumy minimálnej mzdy za každú odpracovanú hodinu vo výške 3,833 eur, pričom v schopnostiach a možnostiach otca vzhľadom na jeho dosiahnuté vzdelanie by mohol vykonávať prácu minimálne s druhým stupňom náročnosti v zmysle Zákonníka práce, ako sú rutinné odborné práce alebo práce s hmotnou zodpovednosťou, kde je výška minimálnej mzdy vo výške 762 eur mesačne (1,2-násobok minimálnej mzdy), čo predstavuje v čistom sumu 607 eur mesačne. Navyše otec sám uviedol, že pred „koronou“ bol jeho čistý mesačný príjem 650 eur.

7. Súd prihliadol aj na skutočnosť, že maloleté deti sú v osobnej starostlivosti matky, s ktorou žijú v spoločnej domácnosti. S otcom toho času netrávia žiaden spoločný čas, preto ustálil potenciálny príjem otca minimálne vo výške 607 eur mesačne a ustálil výšku výživného zo strany otca na mal. R. na sumu 100 eur a na mal. R. na sumu 90 eur mesačne od podania návrhu matky, teda od 09.02.2022 do budúca v zmysle výroku II. tohto rozsudku. Splatnosť výživného určil k 20-temu dňu v mesiaci.

8. Súd rozhodol o určení výživného na maloletého deti od 09.02.2022 do budúca. Otcovi vznikol nedoplatok na výživnom na mal. R. do mája 2022 vrátane, v celkovej výške 371,43 eur a na mal. R. v celkovej výške 334,29 eur, nakoľko otec od podania návrhu do vyhlásenia rozsudku neuhradil na výživu maloletých detí žiadnu sumu. Súd povolil dlžné výživné splácať v mesačných splátkach vo výške 40 eur popri bežnom výživnom tak, ako je uvedené vo výroku III. napadnutého rozsudku.

9. Nakoľko sa rodičia maloletých detí o úprave styku otca s maloletými deťmi nevedeli dohodnúť, súd mal za to, že je potrebný zásah o úprave týchto pomerov, aby sa stabilizovala situácia v rodine a predišlo sa ďalšiemu negatívnemu vplyvu na maloleté deti. Pre neustále pretrvávajúce vzťahové problémy medzi rodičmi, ktoré spôsobili úplné absentovanie stretávania sa otca s maloletými deťmi, je potrebné vytvoriť priestor pre to, aby sa styk otca s maloletými mohol riadne realizovať bez prítomnosti matky. Súd návrhu otca čiastočne vyhovel, prihliadol najmä na vek maloletých detí, ako aj na skutočnosť, že mal. R. matka ešte toho času dojí, prihliadol na vzdialenosť medzi bydliskom otca a maloletých detí, denný režim maloletých detí, pracovný čas otca a styk otca s maloletými deťmi upravil výrokom IV. rozsudku.

III. Obsah odvolania otca a vyjadrení k odvolaniu

10. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec, a to proti výrokom II., III., IV. a V. Namietal, že súd pri určení výšky výživného nevychádzal zo zásady fakticity príjmov otca, ale zo zásady potenciality jeho príjmov, keď konštatoval, že je v možnostiach otca pracovať na plný pracovný úväzok a dosiahnuť príjem aspoň vo výške minimálnej mzdy. Otec má za to, že pre vyslovenie takéhoto názoru by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie. Otec nie je nečinný, ale pracuje, a súčasný nízky príjem nepovažuje za stály, ale predpokladá, že situácia sa zlepší. Toto jeho očakávanie však nič nemení na fakte, že pri jeho súčasných majetkových a finančných pomeroch nemôže prispievať na výživu maloletých detí vo výške určenej súdom. Navrhuje, aby mu bolo výživné stanovené v sumách, ako to na pojednávaní dňa 17.06.2022 navrhol kolízny opatrovník, a to na výživu mal. R. sumou 80 eur mesačne a na výživu mal. R. sumou 60 eur mesačne, ktorá je na hranici jeho súčasných možností. Stretávanie sa otca s maloletými deťmi v súdom určenom rozsahu nie je podľa názoru otca v súlade so záujmami maloletých detí, zároveň nerieši otázku vianočných a iných sviatkov, dovolenkové obdobie a nezohľadňuje vzdialenosť domácnosti otca od bydliska detí. Preto otec berie svoj návrh o úprave styku s maloletými deťmi v celom rozsahu späť a s matkou sa pokúsi túto otázku riešiť dohodou. V závere odvolania navrhol, aby odvolací súd zmenil výroky rozsudku súdu prvej inštancie tak, že otec je povinný počnúc dňom 09.02.2022 prispievať na výživu mal. R. výživným vo výške 80 eur mesačne a na výživu mal. R. sumou 60 eur mesačne, a to vždy k 20-temu dňu v mesiaci vopred k rukám matky a zaostalé výživné je povinný splácať v mesačných splátkach vo výške 30 eur mesačne. Zároveň žiadal, aby odvolací súd zmenil aj výroky rozsudku súdu prvej inštancie o úprave stretávania sa otca s maloletými deťmi tak, že v tejto časti sa konanie zastavuje. Otec tiež poukázal, že ak súd v minulosti upravoval rodičovské práva a povinnosti k mal. R., vo výroku rozsudku mal súd uviesť, že toto predchádzajúce rozhodnutie sa mení.

11. K odvolaniu otca zaslala matka písomné podanie, v ktorom uviedla, že otec maloletých detí je toho času v N., kde žije s priateľkou, obaja sú riadne zamestnaní, a jeho plat je podstatne vyšší ako bol na

Slovensku. Matkina situácia sa nezmenila, náklady na bývanie sú vyššie, aj keď stále býva s deťmi u rodičov.

12. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

13. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenými subjektami - účastníkmi konania, v ktorých neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/, g/ CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením a dopĺňacím rozsudkom je potrebné potvrdiť .

14. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, pretože jeho argumentácia bola vecne správna, objektívna, presvedčivá. Má za to, že všetky dôvody, ktoré uvádza v odvolaní odvolateľka vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože tvoria jeden celok.

16. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutočný stav veci. V dostatočnom rozsahu súd prvej inštancie vykonal dokazovanie, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom dospel k správnym skutkovým zisteniam a odvolací súd preto v celom rozsahu súhlasí i s jeho právnym záverom, keď vec i správne právne posúdil. Odvolací súd nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť.

17. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované zákonné právo účastníka na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani aby prebral a riadil sa ním predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov. Za porušenie tohto základného práva teda nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že súd zistí po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení skutkový (skutočný) stav a po použití relevantných právnych noriem vo veci rozhodne za predpokladu, že jeho skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. O svojvôli pri výklade alebo aplikácii zákonného predpisu súdom by bolo možné uvažovať len vtedy, ak by sa jeho názor natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel alebo význam. Stručne možno zhrnúť, že odlišný názor účastníka konania vo vzťahu k hodnotiacemu úsudku súdu nečiní rozsudok nepreskúmateľným ani nezákonným. Napokon je potrebné dodať, že terajšia právna úprava vyplývajúca z Civilného sporového poriadku, konkrétne z ust. § 387 ods. 3, umožňuje odvolaciemu súdu zaoberať sa vo vlastnom odôvodnení rozhodnutia aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie, z čoho vyplýva, že zákonodarca čiastočnú neodôvodnenosť rozhodnutia nepovažuje za takú vadu konania, ktorá by účastníkom konania odnímal možnosť konať na súde, a to obzvlášť s poukazom i na ustanovenia Civilného mimosporového poriadku, v rámci ktorého odvolací súd nie

je viazaný jednak odvolacími dôvodmi a ani rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

18. Otec v odvolaní namietal, že súd určil výživné pre maloleté deti nie na základe faktického reálneho príjmu, ale použil zásadu potenciality príjmu otca.

19. Odvolací súd argumentuje, že určenie výšky vyživovacej povinnosti súdom v prípade, ak sa rodičia nedohodli, vychádza zo skutočnosti, že obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, a že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Z uvedeného je zrejmé, že vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu majú obaja rodičia dieťaťa, pričom platí, že súd individuálne skúma schopnosti, možnosti a majetkové pomery každého z rodičov. Pod pojmom „schopnosti a možnosti“ sa nerozumeje len čistý priemerný mesačný príjem rodiča, ale súd komplexne posudzuje jeho možnosti. Je to tak z dôvodov, aby sa rodič nemohol zbavovať vyživovacej povinnosti voči dieťaťu napr. tým, že príjme finančne nevýhodnejšie zamestnanie alebo sa stane dobrovoľne nezamestnaným, príp. sa zbavuje svojho majetku. Možnosti a schopnosti rodičov sa posudzujú vo vzájomnej súvislosti s odôvodnenými potrebami na strane oprávneného dieťaťa. Ide o osobné právo každého dieťaťa, preto súd vymedzuje vyživovaciu povinnosť voči každému dieťaťu osobitne, na základe jeho individuálnych potrieb. Odôvodnenosť potrieb dieťaťa vyjadruje požiadavku, aby plnením vyživovacej povinnosti boli uspokojené všetky náklady vo vzťahu k dieťaťu, ktoré možno očakávať. Miera potrieb dieťaťa je rôzna, závisí od veku, duševnej a fyzickej vyspelosti, zdravotného stavu a podobne. V tejto súvislosti nemožno dospieť k všeobecne platnému záveru, ide o individuálnu fyzickú a duševnú vyspelosť toho-ktorého dieťaťa a potreby detí v istom veku sa môžu odlišovať. Celkové mesačné náklady na dieťa predstavujú všetky výdavky, ktoré zabezpečujú aspoň základné potreby dieťaťa, ako napr. strava, ošatenie, zdravotná starostlivosť a pod.

20. Z obsahu spisu súdu prvej inštancie vyplýva, že otec na pojednávaní uviedol, že maloleté deti od februára 2022 nevidel, takisto výživné, od kedy matka odišla zo spoločnej domácnosti, na maloleté deti výživné neplatil, lebo mu to finančná situácia nedovoľuje. Pracuje pre F. E. B..T.Y.. len 4 hodiny denne, zarába 304 eur mesačne v čistom. Vo februári 2022 dostal daňový bonus vo výške 578 eur, avšak neposlal ho matke, uhradil nedoplatky vo výške 270 eur. Pred „koronou“ mal príjem 650 eur mesačne v čistom, iný príjem teraz nemá. Hrá na varhany, ale momentálne si takto nezarába. Poukázal, že žiadne zdravotné problémy nemá, má vyštudované gymnázium s maturitou, rok chodil na vysokú školu. Maloleté deti v mieste ich bydliska nenavštívil, pretože má strach, lebo matkin otec bol zatknutý a sa mu vyhrážal, že ho zbijú ako psa. Čo sa týka výdavkov, platí 200 eur mesačne na byt a 10 eur na mobil. Býva iba v 1-izbovom byte.

21. Kolízny opatrovník na pojednávaní apeloval na súd, aby rodičia začali navštevovať referát psychologicko-poradenských služieb za účelom zlepšenia ich komunikácie, aby sa začal realizovať styk otca s maloletými deťmi.

22. Tak ako súd prvej inštancie, aj odvolací súd je toho názoru, že dôležitú úlohu pre rozvoj maloletého dieťaťa predstavuje kvalita a intenzita vzťahu s oboma rodičmi už od najranejšieho detstva. Zážitky z odlúčenia s jedným z rodičov môžu už aj najmenšie deti prežívať traumatizujúco. Keďže styk otca s maloletými deťmi sa toho času nerealizuje, medzi otcom a matkou dochádza k nezhodám a navzájom sa obviňujú, aj podľa názoru odvolacieho súdu je v záujme maloletých detí ponechať v platnosti styk tak, ako ho nateraz upravil súd prvej inštancie.

23. Právo styku rodiča s dieťaťom je právom, ktoré vznikne tomu rodičovi, ktorému nie je dieťa rozhodnutím súdu zverené do jeho osobnej starostlivosti. V tomto smere je potrebné poukázať na článok 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, z ktorého vyplýva pozitívny záväzok štátu chrániť záujmy rodiny a prispievať aktívne k udržiavaniu a obnovovaniu rodinnoprávných väzieb. Vyhliadky na vytvorenie takýchto väzieb sa postupne znižia a napokon zaniknú, ak biologickému rodičovi a dieťaťu nikdy nie je dovolené stýkať sa alebo len zriedka, to znamená, že žiadne prirodzené puto nemá nádej medzi nimi ani vzniknúť. Právo styku a zásady jeho správneho výkonu sa premietajú do judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý opakovane konštatoval, že je v záujme dieťaťa, aby udržovalo rodinné vzťahy s odlúčeným rodičom a aby nebolo odtrhnuté od svojich koreňov (Gorgulu versus Nemecko), resp., že dieťa má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému

z rodičov a prejavíť svoje city skutočne, slobodne, bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča (Hansenová versus Turecko).

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolací súd zároveň nevzhladol dôvod, pre ktorý by bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov v zmysle § 55 CMP.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov; § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).